

Waerachtige Historie Van de Martelaers Van Gorcom

Estius, Wilhelm

Antwerpen, 1604

Capittel XXXII. Van sijn begheerte tot een religie, onde hoe hy niet en
heest willen de vlugt nemen.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64552](#)

ghemeyn ghebedt veur haer in't sermoen versoeckende / volghende hier in het exemplel van S. Augustyn / de welcke vele zaeren naer dat sijn moeder de heyligh Monica van hier ghescheyden was / bidt den Leser vande boekeliens sijner biechten / dat hy <sup>L. 9. c. 8.
fess. c.
vlt.</sup> Haerder wil ghedachtigh wesen aan den outaer des Heeren. Voordts dat hy met al-soo groote mildheydt den armen menschen niet te hulpe en quam als H. Lenaerd / dat en loghe niet aan sijnen goeden wille / maer aan sijn maght. Want de weynighe erffenis die hem deur sijns moeders doodt toe moghte comen heeft hy als een goede sone t' eene mael ghelaten veur sijnen armen vader. Daer-en bouen schickte hy hem middelyck toe van sijne daghelyckiche winste / ghebruyckende daer in een seer gheschickte liefde / de welcke soo wel naer de rechte redene als naer het ghebodt Gods eerst totte ouders en vrienden / en dan oock totten vremden ghevoont moet worden.

CAPITTEL XXXII.

Van sijn begheerte tot een religie , onde hoe hy niet en heeft willen de vught nemen.

Ter wijsen dat hy Pастoor was op eenen tijdt begheerte hebbende tot een vol-maeckter maniere van leuen / hadde hy vast veur hem ghenomen dat hy hem soude gaen begheuen tot de religie vande Priesters der Societet Iesu / der welcker maniere van leuen hy vernomen hadde de heyligh Kercke seer profytelijck te wesen. Maer om dics wille dat den dienst van al-sulcken goeden herder de kercke van Gorcom schene seer noodtsacckelijck te zijn / soo ist ghebeurt dat hy dit goet veur-nemen niet en heeft vol-braght / midts den raedt van Heer Lenaerd sijnen mede-gheselle / ende H. Antonius

de tonghe Canonick een man van goeder conuersatie / wiens deughden ende verdiensten niet copte woordē niet en zijn uyt te legghen / maer een poose tijdts veur de leste troublen was hy ouer-leden. De se lieten hen veur-staen dattet een saeckie was de heylige Kercke profytelijcker ende ouer-sulcis Gode aen-ghenamer dat hy in sijn Pastoorije / die hy nu seuen iaeren langh loffelijck hadde bedient / soude vol-herden met sulcken ghetrouwigheydt / arbeyd / ende eerstigheydt / ghelyck hy begonst hadde: bysonder ghemerkt dat-men wel wist / soo verre als H. Nicolaes quame te vertrecken / dat deur het bestek van sommighen niet sonder groot perijckel der sielen in sijn plaetse soude gheslecken worden een andere tot al-sulcke officie niet seer bequaem. Welcken raedt hy als een lief-hebber van t'ghemeypn profyt ende wel-vaert heeft niet sonder redene veur eenen tijdt willen volghen. Voorelts in raedt te gheuen was hy slecht ende recht: niet soeckende yeman den te belieuen / maer alleenlyck sorgh-vuldigh om profytelijck te moghen zijn. Van het ghebreck van pluym-strijcken was hy soo verhempt / dat sommighē dochte / dat hy daer te seer af verhempt was. Slecht veur syne ende syner mede-ghesellen gewanghenisse / al- soo de goede voordt-gangh van de rebellen oft ketters / ende uyt den voordt-gangh hen-lieder stoutigheydt in Hollandt daghelycks vermeerderde / ende oock niet eenen het perijckel der dienaeren Godts / is sijn vader veur synen alliecken sone seer beladen tot Gorcom gheromen / om veur sijn wel-vaert te versien : ende heeft hem met vele woordē seer ghebeden / dat hy met hem naer sijn vader-landt vertrecken ende veur eenen tijdt de vyanden wycken soude. Maer gheen ghebeden van synen vader en hebbē sijn stantaftheght

con-

connen verwinnen : als die wel wist wat een her-
der naer Christus leeringhe syne schaephens schul-
digh is / ende ghdachtigh was datter gheschreuen
staet: Die vader oft moeder bemint meer dan my/ Ioan. 10.
Mat. 10.
en is mijns niet weerdigh . Soo heeft hy dan sijnen
vader droughe van hem laten gaen / teghen sijnen
danck nochtans / op dat hy Godt hunner beyder
vader niet en soude vertoornen / om wiens wille hy
wel wist dat hy soude moeten haten / niet alleen
vader en moeder / en alle vleeschelijck maeghschap/
maer oock sijn eyghen siele .

CAPITTEL XXXIIII.

Van sijn leste sermoen , ende eere tot het H. Sa-
crament , ende hoe hy op't Casteel quam.

In sijn leste sermoen dat hy den volcke gepredikt
heeft opden dagh der gheboorten van S. Jan
Baptist / heeft hy hen eerstelijck vermaent van
hunne getrouwigheyt die sy de Catholijcke Maie-
stept ende hunne ghemeynete schuldigh waren : met
eenen oock voordts-ghestouwt / dat sy de vpanden
vanden Coningh ende vande religie souden bryten-
sluyten ende vande vesten keeren . D'welck hy be-
toonde hen - lieden niet seer swaer te wesen / als sy
den goeden sin ende wille hadden . Het weerdigh
Sacrament des lichaems Christi bewaerde hy al-
tijdt met een sonderlinghe ende deuote sorgh-vuldig-
heyt / by-sonder soo wanneer het perijkel was dat
het vande ketteren onbeloedelijck soude moghen
ghetracteert worden : ghelyck alst was soo inde eer-
ste troublen in't jaer 1566. als inde naer-gevolgh-
de van het jaer 1572. In welcke tijden hy t'selue
by-naer alle daghe opden auondt heymelijck bracht
in het hups van cenen Catholijcken goeden borgher